

**מה אידע באותם
רגעים גורליים
בשעה 10 בלילה?**

**האם סיג'י כ"ץ
(משמאל) נפלה
קורבן לתאונה,
לחרגיל של שוויץ,
או להתערבות
אומללה?**

**נשמע קול חבטה.
הילדים צווחו: „זה
היה רק מישחק!“**

מישחקים אסורים

„לסיגי היה באותו ערב מצבירוח טוב. היא קישקשה ודיברה כל הזמן, וביקשה ממני להזכיר לה לקנות בריסטולים, כדי שתוכל לקשט בהם את הכיתה.

„סיגי היתה הציירת הכי טובה בכיתה שלה. תמיד הטילו עליה את עבודות הקישוט.

„כשהגענו הביתה פגשה סיגי בחברים שלה וביקשה ממני רשות להישאר איתם למטה. בהתחלה לא הסכמתי, אבל לסיגי איי אפשר להגיד, לא הרבה זמן. היא תמיד ידעה לשכנע אותי ולהשיג ממני את מה שרצתה. סיכמנו שתחזור הביתה בשעה 10, ואז הייתי צריכה ללכת למישמרת-לילה בבית-החולים. זהו, נכנסתי הביתה, עד ששמעתי את קול-החבטה הנורא הזה, ואת צווחות הילדים. סיגי שלי נפלה מהגג!“

„היינו צוחקים

הרבה...“

יגלית כ"ץ בת ה-14 למדה בבית הספר-התיכון עירוני א' שבקרית-

קול-החבטה האיום, שנשמע מכיוון בעודה רצה לכיוון מירפסת ביתה, כדי לראות מה קרה, נשמעו צווחות נוראות, שאותן לא תשכח לעולם. לעיניה התגלה מראה נורא. לרגליה הי בניין הסמוך שכבה סיגי, בתה בת ה-14, כשמסביבה מתרוצצים חברים וצועקים ב' היסטריה. „זה היה רק מישחק! זה היה רק מישחק!“

אחות בעתה רצה למטה, כשלמרוצתה מצטרף בעלה. הם הגיעו אל הילדה, ש' שכבה עדיין בתנוחה מעוותת. אמבולנס צבאי, שעבר בסביבה, נעצר עליידי עוברי-ריאורח. הם מיהרו להכניס אליו את הנערה הדוממת.

כשהגיעו לבית-החולים, נקבע מותה של סיגלית כ"ץ שצנחה ממרומי הבניין בן 12 הקומות שברחוב אלבני בקריית-אליעזר, למרגלות הכרמל בחיפה.

הטרגדיה ארעה ביום השני, סמוך ל' שעה 10 בלילה. „חזרנו מפגישה עם המורה,“ מספרת האם, מרים, כשהדמעות חונקות את גרונה,